

הפצועה
 זרדה קרקוק שוכבת בבית החולים זיו בירושלים, כשהיא פצועה בשתי רגליה. היא ליוותה את בעלה מיכאל כאשר עלתה החמולה שלה על בית שושי. בראותה את בעלה מתבוסס בדמו, חשה לעזרתה, נורתה ונפצעה לידו.

במדינה

את זעמו במשפט לינקי. רק הודות ל־ תקיפותו הצליח הסמל להרחיק את הנסערים ולמנוע שפיכת דמים נוספת. לאחר ששתי גופות כבר היו מוטלות בשטח. בתוך דממת מוות, במיטב המסורת של שומרי השלום ביישובי גבול פרוצים, התקדם איסמעיל לבדו אל מול דלת בית שושי, מול קנה הרובה המוסתר. הוא עלה על שתי מדרגות העץ, דפק בדלת הרעועה, וקרא אל היושבים בפנים: "אני משטרה! פתח את הדלת!"

(המשך מעמוד 10)
 היא לא הספיקה להגיע אליה. כדור שני פגע בשתי רגליה, והיא השתטחה לכל אורכה ליד הגופה. המתקיפים נדהמו לרגע נוכח הנפגעים, אולם לא ויתרו. ההסתערות לא נפסקה לרגע. בעוד שרירי בהו של שושי הפיל את קרקוק ואשתו לפני דלת הכניסה, ביצעו כמה מתקיפים אחרים פעולת איגוף על אחד החלונות. משיכה חזקה הוציאה את התריס מערצו, ונראה היה כי בכל רגע יצליחו המסתערים לחדור פנימה.

"אם לא תסתלק אירה בך!" השיב קולו של שושי. איסמעיל עמד במקומו. "אני משטרה," חזר והודיע, "אם לא תפתח את הדלת אפתח עליך באש. כל מה שיקרה יהיה על אחי ריאותך."

ברגע זה ניצבה בחלון הפרוץ רחמה שושי. בידה אחזה אקדה. האשה הצנומה והנמוכה, בת ה־29, שראשה היה נתון כעטיפה המסורבלת של בנות עדתה, לחמה באותו רגע על חייה ועל חיי ארבעת ילדיה. היא חיפשה מטרה לנשקה. היא חיפשה את תוקפיה, את המאימים על חיי משפחתה.

השתררה דממה מעיקה. לבסוף נשמע קולו של שושי. "אני מוכן למסור לך את נשקי, הודיע, אבל רק אם תבטיח את חיי ואת חיי בני ביתי מפני החמולה האויבת."

היא ראתה איש מונק אל תוך החצר, בכיוון לדלת הכניסה. היה זה יעקב סיינא, אחיה של זרדה קרקוק, אשר ניסה לחלץ את אחותו הפצועה משדה המערכה. רחמה כיוונה אליו את האקדה, לחצה על ההדק. יעקב סיינא נפל, כשכדור בראשו, לא הרחק מאחותו.

ברגע זה הגיעה התגבורת מהר־טוב. היא השתלטה במהרה על המקום, החלה בגביית עדויות, פינתה את שתי הנחירות ואת ה־ פצועים. את בני משפחת שושי העבירה תחת משמר כבד לתחנת המשטרה.

בן עוספיה ובני כורדיסטאן. קציר הדמים המחריד גרם להפוגה קלה בקרב. חלק מן המתקיפים עזב את המקום, רץ להזעיק עזרה ולהביא נשק — המצוי בשפע בכל ישוב ספר. הנותרים ניסו לחלץ את הפצועה אל מחוץ לטחח האש. במשך כמה דקות עמדו המתקיפים והמתגוננים אלה מול אלה, מתכוננים לסיבוב השני. שרר שקט מפחיד.

למחרת בבוקר הגיע למקום סגן המפקח הכללי של המשטרה עמוס בן־גוריון. הדבר שייך מיד במהדורות החדשות של קול ישראל ובסיפורי העתונים. אולם, למעשה, לא היה לקצין החרוץ מה לעשות בכפר. את מעשה הגבורה של השכנת שלום תוך סיכון עצמי, כבר עשה הסמל הדרוזי מי עוספיה.

אך הסיבוב הקטלני לא בא. על הכביש הראשי נעה אותה שעה במקרה מכוננית של משמר הגבול, בסיור שיגרת. אל אוני השוטרים הגיעו הדי יריות מתוך הכפר זכריה. מפקד המשמר, הסמל הדרוזי אי־מעיל מעוספיה, הורה לנהג המכונית לחוש מיד למקום היריות. הוא מצא המון זועם, מקיף את בית שושי ומתכונן להסתערות המכרעת.

פשעים

האליבי תמיד שיכונע

"זה היה נס גדול," אמרו חוקרי המשטרה לכתבי עתוני הערב, אחרי שפירסמו ברבים את פרשת פשעיו של "השוודד בתחתונים" רפאל בן יחיא חגיבי מתל־אביב. "מי יודע מה היה קורה לולא הסגיר חגיבי את עצמו למשטרה?" התמוגגו מנחת קצינים גבוהים במחוז.

כמה משפטים חסופים הבהירו לו מה המצב. בן ההרים הישראלי, אשר קרבות חמולות הם חלק בלתי־נפרד מהחי חייו, הבין מיד מה מתכוננים לעשות בני ההרים מכורדיסטאן. הוא ידע בדיוק מה עליו לעשות. הסמל הורה על מטילי המצור להתרחק מבית שושי. הוא גם הורה לאל־חוטאי שלו להזעיק מיד תגבורת ועזרה ראשונה.

חגיבי עצמו ישב מדי בוקר במטה הנפה הצפונית, הכתיב לחוקרי הלשכה הפלילית של הנפה ולשוטר סלח כהן ממדור הביטחון של המחוז, את פרטי הפרטים של הפשעים החמורים שביצע במשך שבע השנים האחרונות. "במדינה אחרת היו שמים אותי על כסא החשמל," התודה חגיבי, "אבל כאן לא יתנו לי יותר משבע שנים."

אולם בני חמולת שמואל היו צמאים לדם. הם סירבו לפרוץ את המצור. איסמעיל חי לק את אנשיו בעמדות איסטרטגיות מסביב לבית, הציב את מקלע הברן על גג אשר חלש על החצר, והורה להמון: "אם לא תתפורו אפתח באש!"

הכניעה. שוב היה זה כאילו נלקח המחוז מתוך מערבון הוליבודי. השריף האמין התייצב מול המון נסערי, אשר ביקש להפיג

המועדון הלאומי על־שם פרופסור קלאוזנר

תל־אביב, רחוב שלמה המלך 95

הערב, יום הרביעי, 25 ליוני 1958, בשעה 8.30

תחקים הרצאתו של

ארי אבנרי

על הנושא:

הדה־גוליסם בישראל

הפותח: אליהו זכאי

אורחים מוזמנים

קומון-סנס
 COMMON SENSE

פאמצי היציל
 ביותר הפשעת
מקקים (זוקים)

ספול ס'יחד להפסקה
נשירת שערות ומניעת קרחות
 מאפשר: 1. הפסקה מוחלטת של הנשירה
 2. הצמחת שער חדש
 אחריות גמורה - במקרה של
 אי הצלחה, יוחזר הכסף
רו בי נ'ס קוסמטיקום
 בהנהלת סר א. רובין, ביוקוסמטיקאי סדופלם
 תל־אביב, רחוב פינסקר 2 - טל. 22128